

18 Tre år i fængsel

Skriftsteder: 1 Mos. 39; 40; 41, 1–36.

Hjælp til studiet: Patriarker og Profeter, s. 108–112; Fra Bibelens Skatkammer, bind 2, s. 51–59.

Lektiens hovedtanke: Vi skulle altid gøre vort arbejde så godt som muligt.

Særlig for forældre

Denne beretning peger i sig selv på, hvordan vi skal stille os, hvis vi bliver dømt uretfærdigt. Jo tidligere i livet dit barn lærer, at mange lider uretfærdigt og bliver anklaget for noget, de ikke har gjort, des lettere vil det være for barnet senere at møde disse situationer.

Speciel sang: Om at hjælpe.

Søndag: Tal med barnet om hvorfor vi aldrig skulle anklage nogen (særlig når vi ikke kender alle omstændighederne) – vi kan blive skyld i at andre lider uskyldigt, skaffer os fjender i stedet for venner – blot for at nævne to grunde. Du kan selv finde på flere.

Udenadsvers Lektien

Mandag: Giv barnet nogle strå og lad det lime dem på et billede, så de danner fine fængselstremmer. Pas på ikke at trykke stråene flade. Anbring dette billede et sted, hvor det let kan ses som en påmindelse om ikke at anklage andre.

Udenadsvers Lektien

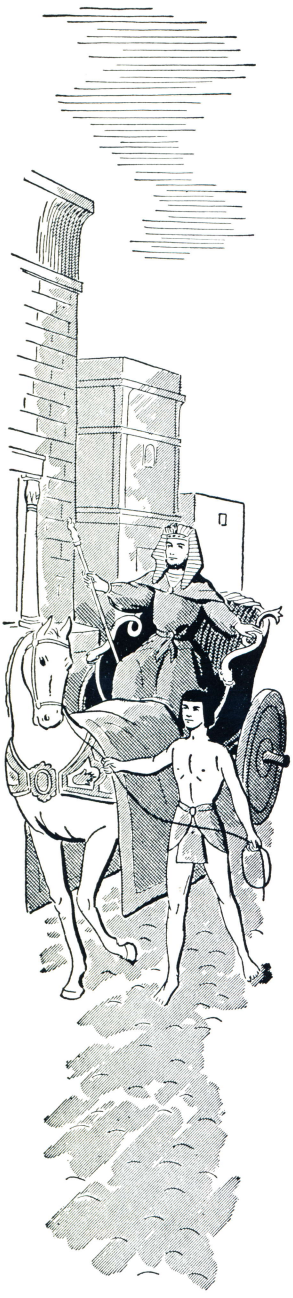
Tirsdag: Sæt barnet til at udføre nogle små opgaver i hjemmet. Bed det indtrængende om at gøre arbejdet omhyggeligt. Sørg i øvrigt for selv at være et godt forbillede.

Udenadsvers Lektien

Onsdag: Hjælp det til at tegne sin egen version af de syv fede køer og de syv magre køer. Ros det for resultatet. Modelvoks kan også bruges.

Udenadsvers Lektien

Torsdag: Brug en kalender for at vise hvor lang tid tre år er, eller, endnu bedre, brug tre kalendere, hvis du har så mange. Vis barnet hvornår det er dets fødselsdag. Tal om hvor mange dage der er til næste fødselsdag. Forklar barnet, at det må opleve hele tre fødselsdage, for at der kan gå så lang tid, som Josef var i fængsel – uskyldigt!

Udenadsvers Lektien

Fredag: Fortæl barnet om hvor uretfærdigt Jesus blev behandlet, men at han aldrig hævnede sig. Han er vort eksempel. Udenadsvers Lektien

Læs beretningen igen: 1 Mos. 40; 41.

Udenadsvers: „Han kender min vej og min vandel, som guld går jeg frem af hans prøve.“ Job 23, 10.

Lektien

Jesper sad alene på sit værelse, hvor mor havde sendt ham ind. Han var meget ked af det, fordi mor troede, han havde gjort noget galt – noget han slet ikke havde gjort.

Samme morgen havde Jesper standset for at snakke lidt med „tante Clausen“, som alle børnene kaldte hende. Hun var ved at vande blomster i sin have med en lille rød vandkande. Medens Jesper snakkede med hende, ringede telefonen. Hun skyndte sig ind for at tage den. Det varede temmelig længe, så Jesper gik hjem.

Han var netop kommet ind ad gadedøren, da telefonen ringede inde i stuen. Det var „tante Clausen“, der spurgte, hvorfor Jesper havde taget hendes vandkande! Da mor spurgte, sagde Jesper, at han ikke havde taget nogen kande. Så havde hans mor sendt ham ind på værelset, så han kunne tænke over det.

Jesper havde været alene omkring et kvarter, da mor kaldte på ham. Han gik meget langsomt ind i køkkenet. Der sad „tante Clausen“ sammen med mor.

„Jesper,“ sagde „tante Clausen“, „jeg er ked af, at jeg troede, du havde taget min vandkande. Jeg fandt den inde i huset ved telefonen, hvor jeg selv havde sat den. Kan du tilgive mig?“

Jesper løb hen og slog sine arme om den flinke lille dame. Han havde aldrig følt sig så godt tilpas som nu.

Men det hele gik nu ikke så let for Josef som for Jesper. De mænd, der havde købt ham, førte ham længere og længere bort fra hans hjem. Til sidst kom de til et land, som hed Ægypten, og der blev Josef igen solgt til en mand, som hed Potifar. Han var den øverste ved Faraos hof. Josef skulle hjælpe til i Potifars hus.

Jeg kan tænke mig, at Josef i begyndelsen var bange for Potifar. Men han besluttede, at han ville gøre sit arbejde så godt, som han overhovedet kunne, ligesom hans far havde lært ham. Potifar lagde mærke til, hvor godt Josef gjorde sit arbejde. Han gav ham flere og flere vigtige opgaver. Snart gav Potifar ham ansvaret for alt i sit hus.

En dag Potifar var borte, fortalte hans kone nogle andre mennesker, at Josef havde gjort noget meget forkert. Hun løj om Josef og

sagde, at han havde været ulydig mod hende. Da Potifar kom hjem, fortalte hun det også for ham. Josef havde ikke gjort det, hun fortalte om ham, men Potifar satte ham alligevel i fængsel. Stakkels Josef! Men selv i fængsel var han altid glad og munter. Han gjorde sit arbejde så godt, at han blev sat over alle de andre fanger.

En dag talte Josef med to af fangerne – overtjeneren og overbageren fra Faraos hof. Det var overtjeneren, der havde serveret for kongen, og bageren havde bagt kongens brød. Men kongen var blevet vred og havde sat de to mænd i fængsel. Josef havde lagt mærke til, at de to mænd så så bedrøvede ud. Han spurgte, hvad de var så kede af.

„Vi har begge drømt noget,“ sagde overtjeneren. „Men vi ved ikke, hvad det betyder.“

Overtjeneren fortalte Josef, at han havde drømt om tre vinranker med druer på. Han sagde også, at han havde presset druesaften i kongens bæger og rakt det til kongen. Josef fortalte ham, at han ville blive sluppet ud af fængslet om tre dage. Så skulle han igen servere for kongen.

Så fortalte bageren sin drøm. Han havde set tre kurve med hvedebrød på sit hoved, den ene oven på den anden. I den øverste kurv var der alt den slags brød, som bageren havde bagt til Faraos. Men fuglene kom og åd det hele. Josef fortalte ham, at drømmen betød, at han ville dø om tre dage.

Sådan kom det netop til at gå. Inden overtjeneren gik tilbage til slottet, sagde Josef til ham: „Husk nu at fortælle kongen om mig!“ Men overtjeneren var så glad, fordi han var sluppet ud af fængslet, at han glemte alt om Josef. Var det pænt af ham?

Josef måtte blive i fængsel i to år til. Men hele tiden gjorde han, hvad Gud gerne ville have ham til. Han var glad og munter, selv om han var blevet straffet for noget, han ikke havde gjort. Josef minder mig om et vers i Bibelen, der siger: „Salige er de, som er forfulgte for retfærdigheds skyld.“ Retfærdighed betyder at gøre, hvad der er rigtigt.

En nat havde kongen to drømme. Da kom tjeneren i tanker om Josef. Han fortalte kongen, at Josef kunne fortælle ham, hvad hans drømme betød. Kongen lod Josef hente, og snart stod han foran kongen. Josef forklarede lige ud, at Gud ville fortælle, hvad drømmene betød.

Kongen havde drømt om syv magre køer, der spiste syv fede køer helt op. Og om syv små magre kornaks, der spiste syv store aks. Herren viste Josef, at begge drømme betød det samme. De syv fede køer og de syv store kornaks betød, at i syv år skulle der være masser af mad. De syv dårlige aks og de syv tynde køer betød, at der skulle være hungersnød i syv år. Hungersnød er, når der ikke er meget mad, og folk ikke har nok at spise.

I næste uge skal vi snakke om, hvad der skete i disse syv gode år og i de syv år, hvor der var hungersnød. Men lad os nu bare tænke på Josef. Når vi er bange, lad os da huske på, at Gud er med os. Når vi ved, at Gud er med os, og det er han altid, kan vi være glade.

